

Posamezna številka v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 5. zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto mesečno K 1.8—, polletno K 9.—, četletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za izposojnino celoletno K 28.—. Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Uredništvo in upravnistvo je v Francškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 118.

„Munkači“ na slovanskem jugu.

Ko je postal grof Khuen-Hedervary lansko leto ogrski min. predsednik, ni imel za sabo nikogar in je moral si je iskati si privrženca, moral si je se-le vsvariti stranko, ker v ustavni državi mora imeti vlada za sabo stranko, ki jo podpira.

In grof Khuen — za katerega pravijo, da je vsegamogočen — ki je bil ob prihodu z Dunaja v Budimpešto popolnoma osamljen, je kmalu zbral okolu sebe nekoliko mož dvomljivo vrednosti, pripravljenih služiti vsakemu in imel je jedro svoje stranke, ki jo je krstil z imenom „munka-part“, t. j. stranka dela. To je zadostovalo, ker kandidati so se lahko našli, a veliki in mali župani, okrajni glavarji in občinski „notarosi“, orožniki in vojaki, so tudi stori pri volitvah svojo dolžnost in „munkači“, za katere do tedaj nihče niti vedel ni, so dobili pri volitvah večino in Khuen reče lahko, da je njegovo vladanje popolnoma ustavno in parlamentarno.

In munkapart je res delavna stranka. Pridni so ti Khuenovi munkači tako, da jih je Khuen vesel, ker ni mu treba drugo kot s prstom miginiti in vsi storijo ono, kar on hoče in se čisto nič ne vprašajo, ako delajo prav ali ne.

Taki so madžarski munkači in na las so jim slični jugoslovanski munkači, ker tudi Slovenci, Hrvati in Srbi imamo svoje „munka-part“, četudi te stranke ne slišijo ravno na to ime.

Hrvatski ban Tomašič si je vsvaril svojo munkapart takoj ko se je sprl s hrvatsko-srbsko koalicijo, ki ni hotela biti pajac, ki bi skakal na njegovo komando. In kakor Khuen, tako je tudi Tomašič sprejel v svojo stranko vse one, ki hočejo služiti vsakemu, torej tudi njemu. Razlika je samo v tem, da Tomašič ni bil tako srečen kot Khuen in njegovi munkači, ne samo da niso dobili večine, nego so prav slabo prošli pri volitvah in koalicija, ki je sicer izgubila absolutno večino v saboru, je dobila vsaj relativno večino.

Ali ban Tomašič je dobil zaveznike — v državno-pravnih radikalnih, klerikalnih frankovcih in v „cesarski“ (tako jo njeni voditelji prav radi sami nazivajo) klerikalno pobarvani „kmetski“ stranki Stipice Radića.

Tako so dobili Hrvati nove, prave munkače, ki so v besedah sila radikalni, v dejanju so pa pripravljeni — ako drugače že ne gre — kar odkrito služiti vsakemu protinarodnemu režimu.

In tudi Srbi na Ogrskem in Hrvatskem imajo svoje munkače: to so t. zv. novosadski radikalni pod vodstvom Jaše Tomića, ki se čisto nič ne razlikujejo od hrvatskih munkačev: v besedah so tako veliki srbski rodoljubi, da celo odrekajo srbsko rodoljublje vsakemu, ki ne prisega na njihovo stranko, a v dejanjih so vse prej kot Srbi, ker so svoječasno podpirali ne samo Rakodczaya, nego celo

barona Raucha, ki je preganjal samostalne Srbe tako, kot jih še nihče ni preganjal („veleizdajniška“ gonja na Hrvatskem).

In Slovenci? Ali smo mi tako srečni, da nimamo svojih munkačev? Ali nas zastopajo v državnem zboru možje, ki se borijo za naše narodne pravice proti krivicam, ki se nam gode vsak dan na vseh poljih našega narodnega življenja?

Kaj šel Hrvati in Srbi imajo sicer svoje munkače, ali za to imajo tudi svojo hrv.-srbsko koalicijo, ki se resnično, z vso odločnostjo in spretnostjo bojuje za pravice hrvatskega in srbskega naroda, medtem ko so slovenski parlamentarci, izvzemši par izjem, vse sami munkači, ki radi osebnih ali strankarskih koristi skoraj vsak dan vsaj enkrat izdajo naše narodne koristi.

In proti temu munkaštvu ni pri nas skoraj nobenega odpora. Resignirali smo, vdali smo se v božjo voljo in mirno čakamo, da nam Dunaj — s privolitvijo naših munkačev — zavije vrat!

Munkaštvo se je torej nastanilo v avstro-ogrskem delu slovanskega juga, ali najboljšje zavelje in najtrdnješo, najsigurnešo podlago je dobilo med nami, Slovenci, in skrajni čas je že, da se proti njemu organizira tak odpor, kot se je organiziral na Hrvatskem, kjer munkači trepetajo, pred svojimi pogumnimi nasprotniki.

Iz slovenskih krajev.

Iz Sežane na Krasu. Moška podružnica sv. Cirila in Metoda v Sežani priredi na Svečnico zabavni večer s petjem, igro, godbo in plesom. Sodelujeta pevsko društvo „Zorislava“ in dramski klub v Sežani. Svojo pomoč so nam zagotovile tudi sežanske dame in zlasti čislana ženska podružnica. Veselica se vrši v restavraciji „Na vagi“. Žal, da nimamo prostora, ki bi bil za take prireditve bolj primeren. Skrajni čas je, da bi pričeli poklicani faktorji misliti, kako odpomoči temu nedostatku, ki vpliva tako trvilno na že itak medlo sežansko družabno življenje. A to naj nas ne straši! Saj gre vendar za našo dično šolsko družbo, za katero delati je ena naših najsvetejših narodnih dolžnosti. Zato tudi z vso gotovostjo pričakujemo, da bodo zavedni Sežanci — kakor so to stori pri poletni veselici — tudi sedaj z veseljem položili svoj obol v naročje Ciril-Metodove družbe, ter pripomogli k sijajnemu moralnemu in gmotnemu uspehu podružnične prireditve. Gospod urednik! Daleč smo in povsem naravno je, da vaš cenjeni list po Krasu ni posebno razširjen. In vendar se moramo zateči k njemu in k drugim ne baš najbližjim časopisom, kajti preveč bi bilo riskirano, zanašati se, da bi tržaška „Edinost“ blagovolila uslišati naše prošnje, ter pravčasno ali sploh kedaj objavila name-

ravano veselico naše podružnice. Imamo namreč žalostne izkušnje. Žal, ne moremo trditi, da bi nam šel naš tržaški dnevnik na roko pri delovanju za našo šolsko družbo. Pokazal je to nešteto-krat v preteklem in še lepše v novem letu. Lansko poletje priredile ste tukajšna moška in ženska podružnica Ciril-Metodovo slavje na prostem, ki je doneslo družbi skoro čista dva tisočaka. Umljivo je, da je tak gmoten uspeh pripisovati v prvi vrsti požrtvovalnosti naših Kraševcev. Vsaka kraška vasica je po svojih močeh z veseljem prispevala. — Prosilil smo „Edinost“ opetovano, naj objavi darove vsaj sumarično, namreč vsoto doneskov posameznih vasi, a brez uspeha. Tudi v več drugih slučajih moledovali smo zaman, naj se objavijo podružnici došli darovi. Gospodje pri „Edinosti“ se za nas niso zmenili, v uredniškem košu je bilo za naše dopise vedno dovolj prostora. Še najlepše pa so nam zagodili sedaj, ko smo prosili, naj objavijo za Svečnico nameravano podružnično zabavo. Pisali smo uredništvu v zaprtem pismu dvakrat — s presledkom enega tedna. Ker še vedno ni bilo zaprosene notice, drznili smo se, urgirati za navadno dopisnico. In tu vam je bil ogenj v strel! Gospod urednik se je najprej znesel nad „interpelantom“, mimogrede pa je skušal opravičiti svoje postopanje z ogromnim delom, ki ga povzroča listu ljudsko štetje; končno je apeliral na sežanska društva, naj vendar računajo s prostorom, ki je listu tako skromno odmerjen. Roko v roki s tem apelom pa je napisal na naslov interpelanta dolgo klobaso, ki je zavzela gotovo petkrat več prostora, kakor pa notica, ki je romala parkrat v koš. — Kakšna ironija! Izgovor z ljudskim štetjem seveda ne drži. Meseca julija in avgusta postopalo se je z nami enako! — Naravnost nerazumljiv pa nam je apel na Sežance, naj računajo s prostorom, ko je vendar splošno znano, da ima „Edinost“ iz Sežane, kakor sploh s Krasa — dasi je tamkaj najbolj razširjen list — tako malo dopisov, da se lahko sramuje. Niti najvažnejših dogodiljajev ne registrira — in še vedno ji je preveč! Nismo vajeni in tudi ne pričakujemo naklonjenosti od tržaškega dnevnika, pač pa lahko zahtevamo, da podpira naše obrambno delo in da stori vsaj svojo dolžnost — če ne pozna hvalečnosti — proti družbi, ki največ žrtvuje za tržaško šolstvo. Naš Kraševac rad dá, a hoče vedeti kam, zahteva kontrolo, ki pa je nemogoča, ako nimamo zaslonbe v domačem časopisju. Povedali smo, kar nam je bilo na srcu. Naj se nas ne razume napak! Naš namen bo dosežen, če bodo hoteli prizadeti v bodoče vravnati svoje postopanje tako, da ne bode trpela Ciril-Metodova družba.

Slovanski jug.

Bolgarsko-turška trgovinska pogodba. Kakor je bilo že pričakovati, so se pogajanja glede bolgarsko-turške trgovinske pogodbe prekinila. Tur-

ki nikakor nočejo uvaževati bolgarske zahteve, da se jim dovoli slobodna plova, kakor drugim narodom. Če se ne posreči skleniti pogodbe do 27. t. m., nastane nato med Bolgarsko in Turčijo takoj carinska vojna.

Prebivalstvo v Bosni in Hercegovini. Bosna in Hercegovina ima po zadnjemu ljudskem štetju 1.893.682 prebivalcev. Prirastek od 1. 1895 znaša 325.591 prebivalcev, t. j. 20.76%.

Hrvatski sabor. Cela Hrvatska stoji pod vtisom volitve hrv. delegacije za skupni ogrsko-hrvatski državni zbor v Budimpešti. S tem, da je koalicija v času, ko ji je Tomašič predbacival, da želi odložiti volitev delegatov šele po rešitvi znanega nujnega predloga dr. Lorkovića samo za to, da bi dalje obdržala peštanske štipendije, ravno v tem času odložila državnozbornske mandate in izjavila, da ne sprejme nove izvolitve, je izbila Tomašiču poslednji meč iz roke, s katerim je zamahnil proti koaliciji, misleč da jo kompromitira in razbije. Koalicija je s tem manifestirala pred celim narodom nesebičnost in idealno borbo za pravice svoje domovine, katere hočejo Madžari popolnoma poteptati. Kako mizerni izgledajo nasproti njej vsi oni bedni elementi s Tomašičem na čelu, ki je ravno v času, ko je krstil delegatske mandate s štipendijami, hitel, da ugrabi te „štipendije“ za se in svoje munkače. Res je, sedaj se s polno pravico lahko imenujejo delegatske dijete „štipendije“, kajti kvaliteta izvoljenih delegatov nam garantira, da bodo na vse madžarske škandale samo zmajevali z glavami. Ljudje, kakor so novi hrvaški delegati ne morejo niti misliti, še manj pa prirediti tak boj v ogrskem parlamentu, kakor so ga vodili člani koalicije. Poglejmo malo kvaliteto novih delegatov. Če izvzamemo 15 članov koalicije, ki jih je vendar ban kandidiral v nadi, da se bodo polakomnili „štipendij“ in izstopili iz koalicije, ki so pa ravno nasprotno odložili mandate, ostane samo še 39 delegatov, med temi 12 virilistov, grofov, baronov, škofov, velikih županov in podban. Izvoljenih poslancev je le 16, in še od teh jih je več kakor polovica — 9(!) — neverificiranih. Med celo delegacijo se torej nahaja samo 7 poslancev, katerih mandate je verificacijski odtok proglasil kot zakonite. Sabor šteje 88 poslancev, a delegacija je volilo le 17 poslancev in še ti so glasovali sami zase. Kakor je znano, je proti volitvi delegacije v ogrsko zbornico glasovalo 41, za volitev pa 43 poslancev. Tako je bila volitev delegatov omogočena le radi tega, ker so politični sleparji in trgovci, sodrugi naših klerikalcev, frankofurtimaši in Radičevci za časa glasovanja zapustili zbornico. Oni namreč niso mogli javno glasovati za Tomašiča, kakor za časa volitve predsedstva, kajti njih program zahteva najradikalnejši boj proti Madžarom, revolucionarno razbitje nagodbe, tega temeljnega zakona, ki veže Hrvaško z Ogrsko. Če bi torej glasovali za volitev delegatov, bi takoj mesto nagodbe prekršili svoj program.

To je bilo dobro znano tudi Tomašiču, vsled česar je pripeljal v sabor še več virilistov, kakor ob priliki volitve predsedstva, da se mu tako ni bilo treba zanašati na franko-radičevske glasove. Da pa vseeno ne bi glasovali proti, jim je nasvetoval, naj takoj pri volitvi delegatov odidejo iz zbornice. In ti so ga v resnici ubogali, dasi so videli, da razpolaga ban z več glasovi virilistov, kakor jih ima koalicija, ki je kljub temu, da nima radikalnega programa, predlagala za boj proti Madžarom najradikalnejšo taktiko, t. j. neizvolitev delegatov. Tako je bila izvoljena delegacija le s pomočjo izdajalske taktike lažljivih radikalnih elementov. Situacija je sedaj sledeča: Tomašič si bo samo izkopal grob, ker je njegova delegacija popolnoma nesposobna za boj v ogrskem parlamentu, ker se kot madžaronska niti ne more niti ne sme bojevati proti Madžarom, Frankovci in Radičevci pa stoji pred narodom blamirani in demaskirani kot politični sleparji in trgovci z bombastičnimi in velikimi radikalnimi programi, ki izdajajo narod in domovino v najvažnejših zgodovinskih trenotkih. Nasproti tem madžarskim lakajem in političnim špekulantom stoji hrv.-srbska koalicija, vedrega čla in čistege obraza, pripravljena iz ljubezni do naroda in domovine še za nadaljne boje, h katerim jo kliče združeni hrv.-srbski narod. Kdo bo kočno zmagal?

Splošni pregled.

Italijanska fakulteta je važno vprašanje, ki je sedaj na dnevnem redu. Dočim se vlada pogaja s Slovenci, da bi odnehali od obstrukcije zaradi laške fakultete, se je začelo tudi med Nemci gibanje proti fakulteti. Baron Chiari je sicer Italijanom rekel, da bodo Nemci za predlogo, sedaj pa Nemci s tem niso zadovoljni; nemška nacionalna zveza sicer še ni zavzela nikakega stališča, vsekakor pa se bodo alpski Nemci proti predlogi izjavili. Laška fakulteta, ki je bila v Inomostu, je nastala na podlagi kompromisa med Nemci in Italijani. Da bi univerza v — Inomostu ostala čisto nemška, se je morala fakulteta naseliti v Wiltenu. Sedaj pa Nemci ne bodo niti za Wilten niti za kak drug kraj in bodo najbrže glasovali proti. Vprašanje pride na vrsto šele na seji 7. februarja. Do takrat upa vlada najti pot po sporazumljenju s strankami.

Angleška nota glede položaja v Južni Perziji, je bila 22. t. m. izročena perzijski vladi. Nota javlja, da je vlada storila potrebne priprave za vzdrževanje miru. Ker pa je nastal mir najbrže le vsled hude zime in bi se v slučaju ugodnejšega vremena lahko nemiri zopet pojavili, si pridržuje angleška vlada pravico za ta čas nastaviti v perzijski armadi svoje častnike, da bi bil na ta način mir zagotovljen. Dalje naglašata, da Anglija ne pristopi na desetprocentno colninsko priklado, ki zadene predvsem

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetek.

Torej je vedel, kaj se godi?

Kdo mu je razodel vse te naklepe?

Kateri nadnaravni glas je elektriziral njegove moči, na postelji, kamor so ga bili prenesli in kjer je umiral, ter mu zaklical: Idi v vojvodsko palačo! . . .

Bil je tu! . . . Prišel je bil, vzlic nevarnosti, da s tem skrajnim naporom dovrši to, česar Imperijino bodalo ni moglo storiti!

In zdajci bo izpregovoril! Razkril bo kurtizanino laž, obtožil jo, obsodil jo in jo ubil z eno samo besedo!

In potem mu bo lahko umreti! . . . Gotovost, da potegne Imperijo s seboj vred v grob, in mirna vest, ker bo tudi vedel, da je otel Roland, mu bosta olajšali smrtno uro! . . .

Neopisiven je bil učinek, ki ga je napravilo nenadno pojavljenje štirih orjaških lakajev, ki so stopili s težkimi koraki v dvorano, noseči širok naslanjač.

V naslanjaču je sedel Ivan Davila! . . .

Bil je strašno blede.

Po vsej očitnosti se ga je že dotikala smrt! . . .

Toda ko so postavili lakaji naslanjač na tla ter so se s slugo vred odstranili iz dvorane se je njegov plameneči pogled, ki se je zdel edini še živ v prepadem obrazu, uprl v Imperijo. Ona pa, v omotici groze, se ni mogla ganiti z mesta, kakor prikovana od nadnaravne prikazni.

Sodniki, trepetajoči v nepopisnem razburjenju, so pristopili k umirajočemu in se sklonili čezenj — razen Altierija, ki je zraven v svojem naslanjaču stiskal ročaj svojega bodala ter meril Leonoro z brezumnim, temnim pogledom.

Leonora pa je z vso dušo čakala besed, ki jih je imela slišati! . . .

Ali pride s teh blelih ustnic potrdilo strašne katastrofe, ki je bila napočila?

Ali je prišel Ivan Davila izjaviti:

— Da, Roland Kandiano me je umoril, ker je bil ljubimec kurtizane Imperije! . . .

Poslušala je z nadčloveškim naporom, kakršen napanja živce obtoženca v trenutku, ko vstane sodnik, da izreče morebiti njegovo obsodbo na smrt! . . .

Davila je namignil z roko.

Sodniki so stopili nazaj! . . .

Mrtvaško molčanje je plavalo nad tem presnpljivim prizorom! . . .

Slišalo se je samo še naglo piskanje ranjenčevega diha — in v daljavi zamolkel hrup, podoben rohenju bližajočega se orkana! . . .

Takrat se je dvignil Foscarijev glas:

— Ivan Davila! Ta ženska toži Rolanda Kandiana, da vas je on zabodel. Povejte nam vi, ki umirate, kaj ste prišli pričevati pred svoje tovariše? . . .

Vsa devoterna sodnikov se je sklonila k njemu, da bi slišala njegovo zadnjo besedo! . . .

Leonora je zaprla oči in sklenila roke! . . .

Imperija je zbrala svoje poslednje moči, misleča, da jo zdajpazdaj zadene udarec usode! . . .

Ivan Davila je odprl dlani na področnike svojega naslanjača.

In njegov glas, dasi slaboten kakor dih izza onkraj groba, se je oglasil s čudovito jasnostjo: — Izpričujem . . . da . . .

Sapa se mu je zaletela! . . . oči so se mu zavile! . . .

— Govorite! je dejal Foscari. Govorite, sodnik, ki vam je stopiti pred vašega najvišjega sodnika!

Davila se je zvil v novem krču.

Naenkrat pa se je vzravnal visoko, in njegove trhle ustnice so hotele še enkrat izreči stavek, ki mu je bil na jeziku:

— Izpričujem . . . da . . .

Groza smrti je mahoma pokrila njegov obraz. Krvava pena mu je pordečila usta; njegove roke so se razprostrle, zgrudil se

je nazaj kakor kamen, in le njegove bele, mrtvaške oči so se zdele, kakor da še niso prestale groziti! . . .

Foscari se je sklonil in se ga dotaknil; nato se je vzravnal;

— Gospodje, naš tovariš Ivan Davila je mrtev! . . . Sodniki so se molčeč odkrili.

— Mrtev, je nadaljeval Foscari s svojim ledenim glasom, mrtev v izpolnjevanju svoje dolžnosti, in priča še v smrtni uri, da nam je ta ženska povedala resnico! . . .

Mučno hropenje mu je odgovorilo! . . .

Vsi so se obrnili nazaj! . . .

In zagledali so Leonoro. Bleda kakor mrtvi Davila, se je vlekla proti vratom, odprla jih s krčevito trepetajočimi rokami, in odšla, počasi, kakor strta, sključena, pogreznjena v žalost brez imena — morebiti celo blazna! . . .

Obenem se je približalo tisto oddaljeno hrumenje; zdaj je divjalo že z besnostjo prvacete nevihte.

— Gospodje, je kričnil Foscari, in njegove oči so vzplamenele, jutri določimo kazen, ki jo naložimo Rolandu Kandianu. Nocoj pa zadržimo upor! . . . Altieri, vi poveljujete vojaštvu! . . . Gospodje, upor divja! . . . Vsak na svoje bojno mesto! . . .

Altieri, ki je sam napol umiral, je planil mrtvaško bled pokoncu ter odhitel za Leonoro.

Foscari je ostal zadnji v dvorani.

Z zagonetnim usmevom je še enkrat pogledal Davilovo truplo. Ko pa se je hotel odstraniti, se je pojavil človek, nizko se priklonil pred njim in zamrmral:

— Ali sem dobro delal za vašo slavo in oblast, gospodar?

— Da, Bembo, je rekel Foscari: Dobro si delal; ti si točno in zanesljivo orožje, ti si vrl služabnik.

Idi zdaj in obračunaj bova, kadar! . . .

— Kadar boste vi beneški dož in vladar gornje Italije, gospodar!

Na trgu Svetega Marka so pokale salve arkebut med tuljenjem, kletvami in besnim kričanjem.

(Dalje.)

angleško blago, ako perzijska vlada ne sprejme angleških častnikov.

Ruska mobilizacija na perzijski meji v karski pokrajini, je vzne-
mirjala Turčijo. Ruski minister za
zunanjih zadev Sasanov je na opeto-
vano vprašanje turške vlade izjavil,
da so se koncentrirali ruske čete vsled
nevarnosti v Perziji in da odidejo na
svoja mesta, ko bo tam zagotovljen
mir.

**Slovansko naseljevanje v Ame-
riki.** V zadnjem desetletju se je nase-
lilo v Zed. državah 97.702 Čehov,
94.603 Bolgarov in Srbov, 309.727
Dalmatincev, Bošnjakov in Herce-
govcev, 209.000 Slovencev in Hrvatov,
873.606 Poljakov, 143.430 Rusinov,
332.446 Slovakov. Iz Avstro-Ogrske
torej okoli 2 milijona Slovanov.

Angleško kronanje, ki se vrši
meseca junija, se godi v cerkvi. Kralj
in kraljica bodeta obenem kronana
kot cesar in cesarica Indije. Da se ne
žali verski čut Hindusov in mohame-
dancev, se je po dolgih posvetovanjih
sklenilo, da se opuste vsi verski ob-
redi.

Vsled sklepa ministrskega sveta
so na ruskih univerzah razpuščena
vsa akademična društva, razun onih
ki so strogo znanstvena. Zgodilo se
je to baje zato, da bi mogli študentje
nemoteno posvetiti se učenju. V res-
nici pa je vlada s tem hotela uničiti
dijaške organizacije, ki so ji delale
preglavice pri zadnjih nemirih.

Kuga na Kitajskem se širi bolj-
inbolj. Evropa si je komaj oddahnila
od strahu pred kolero, ko se je začela
širiti grozna epidemija iz Harbina. Ki-
tajska vlada se je obrnila na vse ev-
ropske velevlasti, da bi ji pomagale
omejiti in preprečiti uničujočo bolezen.
Evropske vlade bodo poslale razna
sredstva in zdravnike na stroške ki-
tajske države na Kitajsko. Kakor se
poroča, kuga niso zanesle podgane,
ampak medvedi in druge zveri v bli-
žini Vladivostoka. Vsled razmer med
kitajskim ljudstvom se je epidemija
zelo hitro razširila.

Vladni prezident na Poznanjskem
je prepovedal poljska predavanja
Mickiewiczemu društvu v Sleziji. Ta
prepoved je proti odločitvi najvišjega
sodišča, ki je odločilo, da so ljudska
predavanja v poljskem jeziku dopu-
ščena. Društvo bo vložilo tožbo zoper
vladnega prezidenta.

„Magd. Ztg.“ piše o slovanskih
delavcih na Nemškem Med 650.000
delavci, ki so naznanjeni na polje-
delski centrali, je bilo 240.000 Rusov,
in 83.000 galskih Poljakov. List piše:
Import slovanskih delavcev na Nemškem
raste vsako leto brez ozira na to, da
primanjkuje dela za nemške delavce.
Slovanski delavec odjeda kruh nem-
škemu delavcu, ker bolj skromno živi
in pošilja denar domov. V Čisto nem-
ških krajih se tvorijo na ta način
poljske kolonije. Zveza nemških de-
lavcev se je že pritožila proti temu in
bo centrala prisiljena storiti gotove
korake, da zabrani slovanskemu de-
lavstvu dohod v Nemčijo. List nasve-
tuje, naj se privabi ruske Nemce in
avstrijske Nemce. To pa bo težko mo-
goče, ker ruski Nemci žive dobro v
Rusiji, v Avstriji pa morajo slovanski
delavci polniti nemška podjetja.

Skrivnost.

„Drrrrrrrr“
„Halo“.
„Kdo tam?“
„Uredništvo Jutra. S kom imamo
čast?“
„Tu papežev tajnik št. 35.“
„Kdo?“
„Papežev tajnik št. 35.“

„Kaj želite, prosim?“
„Ali je tam mogoče Bav-bav?“
Ozrlj smo se okoli, in res je v
kotu sedel bav-bav prav čmeren in
slabe volje, ker so se mu v zadnjem
predpustnem času pripetile razne ne-
prijetne stvari. Sedel je že nekaj dni
na zofi, pomežikoval je s svojimi za-
spanimi očmi in je vihal ušesa. Prvi
nič se mu ni ljubilo. Mi smo mislili,
da je zaljubljen, pa le ni mogel najti
besedi, da bi bil vse popisal, kar je
doživel na zadnjem potovanju. To ga
je jezilo.

„Bav-bav, v Rimu te kličejo.“
Vzdramil se je, dvignil je svoja
pristrizena ušesa in je nevšečno po-
gledal.

„Kaj? V Rimu? Kdo?“
„Papežev tajnik št. 35.“
Planil je na noge in se je vsedel
k telefonu.

„Halo!“
„Kdo tam?“

„Bav-bav.“
„Komplimenti, gospod Bav-bav,
Ali že veste, da misli priti papež v
Avstrijo?“

„Zdi se mi, da sem nekaj po-
dobnega čital, veste, zdaj je predpust.“
„Vem, vem, saj je tudi v Rimu.
Torej veste?“

„Vem. A kaj hočete?“
„Obracam se na vas kot na za-
upno osebo. Jaz sem papežev tajnik
številka 35.“

„Dobro, dobro, me prav veseli.“
„Ker sem slišal o vas, da ste ne-
navadno vnet za vse skrivnosti, sem
vam hotel sporočiti to novico. Ker pa
ste že čitali, vas prosim, da bi mi
skazali uslugo in mi dali nekatere in-
formacije.“

„Prosim, prosim.“
„O priliki se revanžiram.“
„Dobro, dobro.“

„Torej gre za to, v katero mesto
bi šli, ako zapustimo Rim. Eni so za
Dunaj, drugi za Inomost, tretji za
Ljubljano. Kako mesto je to?“

„Lepo mesto, s 40.000 prebivalci,
skozi mesto teče Ljubljanica, na se-
veru so kamniške planine.“

„Hvala, ne mislim to. Mislim,
kake so razmere?“

„Zelo ugodne. Vino je dobro, pi-
vo tudi, odkar dobivamo argentinsko
meso, je vsega dovolj.“

„Hvala. Mislim druge razmere.
Saj veste...“

„Aha. No, v mestu samem niso
posebno ugodne. Kmalu bodo volitve
in ni dvoma, da bodo naprednjaki
zmagali. Zato se Ljubljana imenuje
bela. Po deželi pa je klerikalizma do-
volj, tam se vam bo dobro godilo.
Saj menda ni dolgo, kar so naši
Kranjci vas obiskali, zdaj bi jim saj
ne bilo treba hoditi tako daleč. Tudi
božjih potij je skoraj več, kakor v
Rimu. Celo Lurd so hoteli napraviti
kar doma. Torej razmere prav ugodne.“

„Hvala, to že vse vem, ker smo
se že obrnili oficijelno na višje mesto.
Od vas sem hotel drugih informacij.“

„A tako? Da, da. Ampak jaz sem
naprednjak. Vemo dobro, da vam diši
priti v Avstrijo, ker tam Nathan tako
govori zoper vas. Toda mi imamo že
naših dovolj...“

„No, no, nič se nas tako ne bo-
te. S stališča prometa tujcev si nas
lahko želite. Ljubljana bi potem imela
kmalu več nego 40.000 ljudi.“

„Res, vraga na to nisem mislil.“
„Zato sem vas hotel intimno
vprašati, kako je, no, saj veste.“

Bav-bav je zavihal ušesa.
„A ha. Sedaj razumem. V tem
oziru je pa v Ljubljani bolj slabo. So
malomestne razmere.“

„Potem pa hvala lepa, gospod
Bav-bav, pa pridno plešite v pred-
pustu.“

„Vi tudi.“
Drrrrrr.

Pol ure je sedel Bav-bav nepre-
mično pri telefonu in je premišljeval
ta pogovor. Bil je zelo slabe volje in
je delal prav kisel obraz. Nazadnje pa
se je zasmel tako, da so se tresle
šipe na oknih in se je krohotal tako,
da smo se bali, da bo počil.

DNEVNE VESTI.

Deželni poslanec dr. Ivan Oražen je interpe-
liral na seji deželnega zbora kranjskega dne
14. januarja 1909. c. kr. deželno vlado za
Kranjsko radi konfiskacije naslednje notice, ki
se glasi:

**29 milijonov dvignjenih iz
„Kranjske hranilnice“.** Kako strašno
propada nemška „Kranjska hranilnica“
v Ljubljani, priča najbolj dejstvo, da
je bilo preteklo leto dvignjenega iz
nje vsega skupaj nič manj nego
29.031.102 K 50 v, torej za par kraj-
cerjev manj kot 29 milijonov. Ako
pa bodo ljudje toliko vlagali vanjo,
kot so preteklo leto — vložena je
bilo enajst milijonov, pa mora biti po
vseh pravih matematike „Kranjske
hranilnice“ konec ravno v treh
letih. Več kot gotovo je pa tudi, da
teh vlog ne bo toliko, kot jih je bilo
preteklo leto, zato morda že v naj-
krajšem času doživimo v „Kranjski
hranilnici“ tak polom, kakršnega
nitiče ne pričakujemo! Ti ljudje, ki so
dvignili v „Kranjski hranilnici“ svoj
denar in ga naložili v kaki slovenski,
so mirni in nimajo nobenega strahu,
da izgube. Kako je pa kaj tistim pri
srcu, ki še vedno zaupajo nemški
šparkasi?!

Včerajšnja zaplemba je bila pa
res taka, da je z njo državni pravdnik
prekobil samega sebe; začel je kon-
fiscirati že — karikature! Bravo,
gospod — Palmiche!

Našim čitateljem v Trstu. Na
razna vprašanja odgovarjamo, da je
Ljubljanska „Mestna hranilnica“
najmočnejši slovenski denarni zavod
in tudi najbolj varen, ker garantira za
varnost vlog mestna občina Ljubljan-
ska z vsem svojim premoženjem in z
vso svojo davčno močjo.

Iz deželnega odbora. Pogajanja
z gosp. dr. Jelinekom, da bi prevzel
mesto ravnatelja pri deželni banki, so
se razbila, ker je Jelinek stavil preti-
rane zahteve. — Mesto sekundarija
v deželni bolnici se je podelilo dr. Ju-
liju Polcu. — Pavšalirana mostarina v
Radečah se dovoli zgolj le tovarni
vsem drugim se odkloni pavšaliranje.
— Martin Matjašič in Davorin Vukš-
nič se imenujeta v cestni odbor met-
liški. — Distriktnim zdravnikom na
Brdju je imenovan dr. Konstantin Kon-
valinka. — V kuratorij za trgovsko
šolo se pokličejo: Ivan Kregar, Karel
Polak ml., Souvan Fran Ks., Marencič
Rajko, Fran Zorec, Hugon Eberl. —
„Zadruzi ljubljanskih gostilničarjev“
se za zadnji kuharski tečaj ne dovoli
ničesar, češ, da so bili tečajji tudi za
farovške kuharice, katerih pa dežela
ne more podpreti in podpirati. —
Grozno maščevanje: Neka istrska obli-
gacija je bila z 2000 K izžrebana.
Deželno knjigovodstvo je predlagalo,
da bi se ta vsota naložila v kreditni
banki. To se je odklonilo ter sklenilo,
da se 2000 K naloži v nemški „Kre-
ditanstal“. Velikansko!

Pozor naprednjaki! Znano je, da
klerikalci silno težko dobe lokal za
svoje shode, izvzemši seveda „Union“.
Zadnje čase poskušajo svojo srečo v
šentjakobskem okraju „pri Kamničanu“
in pri „Blagaju“. Gg. Jamnik in Zu-
pančič sta že obljubila klerikalcem
svoje lokale ter baje v ta namen iz-
stopita iz gospodarskega naprednega
društva za šentjakobski okraj, da se
lažje pogodita s klerikalci. Gospod
Jamnik je pač vsled starosti pozabil
na „Slovenca“ in Pijavo gorico, gosp.

Zupančič pa želi, da napredni ljudje
(ki so vsi člani imenovanega društva)
zapuste njegove lokale, kajti sedeti v
lokalu, katerega so okužili klerikalci,
naprednjaku ni mogoče. Pozor, torej,
naprednjaki, da vas klerikalci ne
vlove. Obema gostilničarjema pa kli-
čemo: Spametujta se!

Čegav bo? Nunske mu katehetu
Tinetu Zupančiču je sreča nenavadno
mila. Dekleta ga zelo ljubijo in se
kar trgavj zanj. Že jutraj na vse zgo-
daj ga obožujejo in občudujejo v
cerkvi. Seveda jim gre katehet zelo
na roko. Zabavati zna jako dobro
nežni spol, za kar so mu „deklice“
zelo hvaležne. Le žal, da se jako
težko pride na vrsto. Sedaj so si v
laseh že kar štiri goreče klerikalne
delavke, ki se neprestano pripravajo in
psujejo med seboj, katero ima katehet
Zupančič raje. A to skrb naj le pre-
puste njemu. Ker mora namreč sedaj
imenovati Marijini družbi novo pred-
nico, bo že sam odločil, s katero se
najbolje razume. Zelo značilno pa je,
na kak način se hočejo Zupančiču pri-
kupiti te goreče klerikalne delavke.
Upajoč, da mu zlezejo najgloblje v
srce, ako ga posnemajo in zabavljajo
čez „Jutro“, agitirajo zoper naš časo-
pis kolikor morejo, kar pa je končno
za nas zelo koristno. Katero si bo
zbral g. katehet za svojo izvoljenko,
nam ni znano, najbrže pa neko P., ki
je največja sovražnica „Jutra“.

Ljubljanski jezuitje nameravajo
spomladj prirediti zidati svojo novo
cerkev. Do zdaj so nabirali denar po
deželi — kdor jim je kaj dal. Baje
imajo zdaj denarja dovolj. Ljubljana
bo v poljanskem okraju osrečena z
novo cerkvijo, mošnje tercijalov in
tercijalk pa z novo prešo za božjo
čast. Vse kaže, da smo se Kranjci na-
lešli zadnja leta tiste slavne tirolske
pameti, ki so se je ti sami naposled
jeli sramovati! Pa bo tudi v Ljubljani
prodrla sčasoma luč spoznanja.

**Pomanjkanje deklislih šol v
Ljubljani** se vedno bolj čuti. Novi
občinski svet bo moral pred vsem iz-
vesti v tem oziru to, kar je bivši ob-
činski svet svoj čas že nameraval,
namreč zgraditi pri prvi ugodni pri-
liki še eno deklislo šolo na levem
bregu Ljubljanice. Kdor pogleda iz-
kaze šoloobiskujočih deklis pri Sv.
Jakobu, se mora čuditi, da more to-
liko otrok biti natačenih v tesno od-
merjenih prostorih.

**Volilni imenik za ljubljanske
občinske volitve** se nahaja še vedno
pri deželni vladi. Nekateri pravijo —
in najbrže se ne motijo — da je to
za to, da ga Nemci in klerikalci lahko
komodno — prepisejo še predno je
razglašen. Vse je mogoče v deželi
Kranjski.

Slovensko deželno gledališče.
Poročilo o včerajšnji repriži, ki je v
marsikaterem oziru nadkriljevala pre-
miero in še par potrebnih opazk o
Albiniju in njegovi glasbi priobčimo
v sobotnem podlistku. — a —

Slovensko deželno gledališče.
Jutri, v soboto se ponovi Jeroma K.
Jeroma dramatska legenda „Tujec“,
ki je pri premijeri prav izredno uga-
jala. Predstava se vrši za par-abonente,
ker se je vršila premijera za nepar-
abonente. — V nedeljo popoldne
ob 3. uri pri zelo nizkih cenah velika
romantična opera K. M. Weberja
„Čarostrelec“, zvečer ob 7. uri
prvič v sezoni Fallova opereta „Lo-
čena žena“ (za nepar-abonente.) —
V torek „Ločena žena“ (za par-
abonente.)

Ljubljanske dame imajo svoj se-
stanek v svrhu dobrodelne prireditve
za „Domovino“ v petek, 27. t. m. ob
5. uri popoldne v posebni sobi Na-
rodne kavarne. Prosimo obilne ude-
ležbe. Posebna vabila se ne bodo raz-
pošiljala.

**Pokojninsko zavarovanje privat-
nih uslužbencev.** Da se evidenca ne
le zavarovanje, temveč tudi njih dru-
žinskih udov omogoči, da se pri likvi-
daciji rent prepreči vsako nesporazum-
ljenje vli da ne bodo mogoče družin-
ski udje pomotoma izključeni od pre-
jemanja rent, oziroma donosov za
vzgojo, je izdal obči pokojninski za-
vod cirkularje, katere morajo zavarov-
anci izpolniti in deželnim mestom zo-
pet vrniti. Opominja se, da je v intere-
su nastavljenec, da pozivu za iz-
polnjevanje cirkularjev natančno in
hitro ugodno, ker se na podlagi evi-
dence družinskega stanja napravljajo
tabele umrljivosti in delonezmožnosti
zavarovancev, kar je zopet podlaga iz-
računanju premij. Posledica izpremem-
be tabel je lahko tudi znižanje premij
v korist zavarovancev.

Kemična tovarna v Vodmatu
namerava sezidati nov oddelek, v ka-
terem bi rada kuhala zvepleno kislino
in druge take „duhteče“ stvari, ki so
zdravju škodljive. Tej „človekoljubni“
nakani se pa protivijo občani v Mo-
stah in pa žrebčarna. Zato je napra-
vilno okrajno glavarstvo ogled na licu
mesta in pri tem so vsi prizadeti fak-
torji in zdravniki odločno protestirali
proti temu, da bi kemična tovarna še
bolj okuževala zrak in ljudi kakor do-
slej. Smo res radovedni, če bodo zdaj
odločili faktorji tako brezvestni, da
bodo dali kemični tovarni dovoljenje
za izdelovanje zveplene kisline.

**Občni zbor telovadnega društva
„Sokol II.“ v Ljubljani,** se je vršil
v nedeljo dne 22. t. m. ob 10. dop.
v gostilni br. Kavčiča ob obilni ude-
ležbi bratov. Iz tajniškega poročila po-
snemamo, da ima društvo 170 članov,
izmed teh 40 rednih, med katerimi je
30 telovadcev; društvo je imelo 14
odborovih sej, 3 izredne seje, ter en
izreden občni zbor. Društvo se je ude-
leževalo prireditev bratskih društev.
Priredilo je javno telovadbo in vese-
lico v Mestnem domu. Iz poročila br.
blagajnika posnemamo, da ima dru-
štvo 526 K 24 h premoženja v goto-
vini, poleg tega tudi jako bogat in-
ventar. Poročilu blagajnika so sledile
volitve. Izvoljeni so bili sledeči bratje:
starosta br. Kavčič; podstarosta br.
Fetich Frankheim; načelnik br. Koc-
jan; blagajnik br. Marn in tajnik br.
Zajec; odborniki pa bratje: Miklavc,
Kutin, Krapš; namestniki bratje Bre-
skvar, Buh in Stopar ter br. Bergant
in Puh pa pregledovalcem računov.
Pri slučajnosti se oglasi k besedi br.
Marn, ki pozdravi navzoče v imenu
Slovenske Sokolske župe I. ter v na-
vdušenih besedah pozivlje bratje k so-
kolskemu delu. Nato zaključil brat
starosta občni zbor.

**Telovadno društvo „Sokol“ v
Domžalah** priredi plesni venček dne
19. februarja 1911. Ker je to prva pri-
reditev, ki se vrši v dvorani „Sokol-
skega doma“, se je nadejati obilne
udeležbe, h kateri vabimo vse bližnje
in daljne prijatelje našega društva.

Kmečko gostijo priredi dne 1.
svečana t. l. v telovadnici Sokola v
Kranju, ženska in moška podružnica
društva sv. Cirila in Metoda v Kranju.
Preplačila se hvaležno sprejemajo. —
Gostje v nar. noši dobrodošli. Ker je
čisti dobicek namenjen v narodne na-
mene, je pričakovati obilne ude-
ležbe.

**Akademično društvo slovenskih
agranomov „Kras“ na Dunaju,** na-
znanja svoj III. redni občni zbor, ki se
vrši dne 28. januarja v lokalni XVIII.
okraj vokal Karl-Beckgasse in Scho-
penhauerstrasse 55 z običajnim dne-
vnim redom. Slovenski gostje dobro
došli!

Slovenskega lovskega društva
III. redni občni zbor z običajnim spo-
redom, se vrši na Svečnici ob 2. uri
popoldne v restavraciji gosp. Josipa

MAURICE MAETERLINCK:

Smrt mladega psička.

(Iz knjige „Lee double jardin“ prevedl dr. V. Z.)
(Dalje.)

Če je n. pr. — da vzamemo le en
slučaj — udarila za ljudi ura spanja
in je pes zlezal v svoj kot, in vlada
vsenaokoli tem, tišina in strašna sa-
motnost noči. Vse spi v hiši gospo-
dovi. Kako majhnega in slabotnega
se čuti tej skrivnosti nasproti. Res vé,
da je tem polna plazečih se in pre-
zračnih sovražnikov. Sumljiva so mu
drevesa, veter, ki piha in žarki lune.
Rad bi se skrtil popolnoma, ustavil
dihanje, da bi ostal neopažen. In
vendar mora čuti, mora pri najmanjšem
šumu ven iz svojega kota, postaviti se
temu nevidnemu nasproti in prekiniti
ta molk, ki leži težko na zemlji, čeprav
je v nevarnosti, da s tem obrne to
nesrečo ali hudodelstvo, ki se plazeče
bliža, nase samega. In naj bi bil ta
sovražnik kdorkoli, tudi če bi bil člo-
vek, to se pravi: brat tistega boga, ki
ga mora čuvati, — on ga mora slepo
napasti, skočiti mu za grlo, svoje zobe
morda bogokletno zasadi v človeško
meso, pozabiti vso čarobno moč roke
in glasu, ki je enaka oni njegovega
gospoda, nikoli umolkni, nikoli zbe-
žati, ne se dati zapeljati v izkušnjava

niti se dati podkupiti in v temni noči,
sam in brez pomoči, neprestano do
zadnjega diha ponavljati svoj svarilni
klic. To je ona od prednikov podedo-
vana dolžnost, glavna dolžnost, ki je
močnejša od smrti, ki je ne more iz-
premeniti niti volja in jeza človeka.
Vsa naša ponižna zgodovina človeštva
je nerazdružno spojena z zgodovino
psa v prvih bojih proti vsemu, kar je
dihalo in radi tega je ni mogoče iz-
brisati iz njegovega spomina. In če mi
danes v svojih varnih stanovanjih vča-
sih kaznujemo njegovo času nepri-
merno gorečnost, nas pogleda tako
začuden in očitajoče, kakor bi hotel
reči, da se motimo [mi in če smo se
mi izneverili glavni točki tiste po-
godbe, ki jo je sklenil z nami takrat,
ko smo prebivali še v broljih, goz-
dovih in močvirjih, — da ji ostane
zvest o n in da on še vedno stoji bliže
večni resnici življenja, ki je polna
pasti in sovražnih moči.

Toda koliko truda in skrbi, koliko
učenja je treba, da dobro izpolnjuje
to svojo dolžnost! In tako zamotana
je postala, kar smo zapustili tih jame
in samotna jezera! Kako preprosta,
jasna in lahka je bila takrat! Samotna
duplina je imela svoj vhod na obronku
hrba in vse, kar se je bližalo, kar se
je genilo ob robu ravnin in gozdov,
vse to je bil nedvomno sovražnik! ...

Danes tega ne more več vedeti z go-
tovostjo. Ili mora s civilizacijo, ki je
ne odobrava, delati se mora, kakor bi
razumel tisoč reči, ki so mu ne-
pojmljive ... Videti je, kakor da bi
svet ne bil izključno last njegovega
gospoda, ampak da ima njegova pose-
st nerazumljive meje ... Gre torej
v prvi vrsti za to, da ve, kje se začne
in kje se neha to sveto ozemlje. Kaj
je treba dopustiti in kaj zabraniti? —
Na cesti ima n. pr. vsak, celo berač,
pravico hoditi. Zakaj? — To ni znano;
to je dejstvo, ki ga pes obžaluje, ki ga
pa mora sprejeti. Toda saj na oni
lepi pešpoti se k sreči ne sme nikdo
prikazati. Ta je ostala zvesta zdravim
tradicijam; ne sme se je torej izpustiti
izpred oči; po njej prihajajo težki
problemi v vsakdanje življenje. — Le
en primer:

Pes spi mirno v solnčnem prame-
nu, ki posilje kuhinjska tla z bis-
seri. Porcelanasti lonci se igrajo med
seboj; suvajo se s komolci, ali pa se
prerivajo ob robu lesene, s papirnati-
mi zobci okrašene police. Bakreni
kotli mečejo po belih, gladkih stenah
svetle lise. Domače ognjišče zamišljeno
brni in zbije tri lonce, ki plešejo vsi
srečni in molč skozi malo luknjico
ljubemu psu, ki se ne more približati,
ogljen jezik nasproti, da mu pona-
gaja. Ura se dolgočasi v svojem

hrastovem postavcu in čaka, kdaj bo
udarila božanstveno uro obeda, med-
tem pa premika svoje pozlačeno ni-
halo semtertja; potuhnjene mušice pa
mučijo ubogega psa na ušesih. Na
svetli mizi leži kokoš, zajec in tri je-
rebece, poleg njih pa druge reči, ki
se jim pravi „sadje“: breskve, melone,
grozdje, vse skup šara brez vsake
vrednosti. Kuharica trebi drob iz ve-
like srebrne ribe in ga vrže, namesto
da bi ga dala njemu, v posodo za
odpadke. O, ta posoda za odpadke!
Kakšen neizčrpen zaklad, kakšno na-
hajališče nenadejanih stvari, kakšen
biser vse hiše!

Tudi pes dobi svoj del od tam,
najbolj izbran in najskrivnejši del,
ampak delati se mora, kakor da bi
sploh ne vedel, kje da stoji tista po-
soda; strogo mu je enkrat za vselej
prepovedano brskati tam notri. Človek
prepoveduje na ta način še marsika-
tere prijetne reči, in življenje bi bilo
dolgočasno, dnevi prazni, če bi pes
ubogal vse prepovedi v kuhinji, kleti
in jedilni sobi.

K sreči je gospod zamišljen in si
ne zapomni za dolgo zapovedi, ki jih
je dal. Da se prav lahko ogoljufati.
Pes vendar doseže, kar hoče, ako po-
čaka potrpežljivo prave ure. Pes je
sicer podložen človeku, ki je edini
njegov bog, zato ima pa vseeno čisto

svojo določeno in neizpremenjeno mo-
ralo, ki so po nji vsa prepovedana
dejanja dovoljena, če se zgrade brez
človekove vrednosti.

Zatisnimo torej (si misli pes) pa-
zljivo oko, ki si je poprej vse ogle-
dalo! Delajmo se, kakor bi spali in
sanjali o mesečini. — Stoj! nekaj je
nalahno potrkalo ob modro steklo na
oknu, ki drži na vrt. — Kaj pa je
neki? — Nič. Glogova vejica je pot-
trkala, da bi videla, kaj delajo v ku-
hinji. — Drevesa so prav čudna in se
včasih celo gibljejo, vendar pa niso,
da bi se jih upoštevalo. Pes jim nima
ničesar povedati, brez odgovornosti
so, pokore se vetru, ki nima nobenih
načel. — Čuj! vendar, koraki! ...
Brž vstati, ušesa napeti in nos pripra-
viti! — Ne, nič, to je pek, ki je prišel
k ograji in pismošoja je odprl vrtica
v lipovem platu. — To so znanci,
dobro ... Oni zmirom kaj prinesejo
in sme se jih tudi pozdraviti. Rep gre
zdržno dvatrikrat semtertja z milostnim
nasmehom. — Spet nekaj ropot! Kaj
pa je spet? — Voz se je ustavil pred
vežo. O, to pa že ni kar tako lahko ...
Problem je že bolj zamotan. — Naj-
prej je treba konje počesto ozmerjati:
To so namreč velike, ošabne živali,
ki nikoli ne odgovore. Medtem si je
treba od strani ogledati izstopajoče
osebe. (Dalje.)

Schreya na južnem kolodvoru v Ljubljani. Po društvenih pravilih je treba za klepnost eno tretino članov. Če bi jih ob 2. uri še ne bilo, se vrši uro pozneje izredni občni zbor, ne glede na število udeležencev. Vsak, na obnem zboru navzoči član, more zastopati 5 nenavzočih članov. Na obnem zboru se bo razpravljalo več važnih stvari, zlasti o lovski centrali, ki naj bi se bavila s prekupovanjem divjačine. Odbor prosi svoje člane, da naj se občnega zbora udeležijo v kolikor mogoče velikem številu, zlasti apeluje na člane s Štajerskega, Primorskega in Koroškega, ki se jih prosi, naj se med seboj dogovore, koga pošljejo v odbor, ker morajo po pravilih biti v odboru zastopane vse slovenske dežele. Kdor namerava priti na občni zbor, naj pride že v sredo zvečer na veliki lovski ples, da tako združijo prijeto s koristnim.

Veliki lovski ples. Zopet vprašanja! Jeli dovoljena narodna noša? Gotovo je tudi narodna noša dobrodošla, saj je vendar narodna in kot taka je gotovo na mestu, da je zastopana tudi na lovskem plesu. Sicer pa ponavljamo še enkrat: kdor ima lovsko (športno) obleko naj gotovo pride v ti ohleki, ker je na tem, da ima prireditelj vsaj deloma tudi po obleki lovski značaj. Seveda so dobrodošli tudi oni ki pridejo v narodnih nošah in kot hribolazci napravljeni, ker to ravno daje prireditvi ono pestrost katero vsakdo ljubi in občuduje. Umeje se, da je v nasprotnem slučaju priti v promenadni obleki. Lepaki, ki vabijo na lovski ples so po večini že povsod nalepljeni in vzbujajo največjo pozornost in popolnoma naravno je, da so postali tako predmet živahnega kritikovanja. Eni jih hvalijo, drugi na nje zabavljajo, vsi pa so edini v tem, da so lepakji svojo dolžnost popolnoma izpolnili, ker so vsakega opozorili na to, da se mu nudi v sredo 1. februarja najlepša prilika, da zadosti dolžnosti, ki jo stavi nanj predpust in to tembolj ker je tako popolno in vsestransko preskrbljeno za zabavo. Vse je že pripravljeno na to da se prično v pondeljek na vsežgodaj prirediti gorenji prostori "Narodnega doma" za lovsko prireditelj.

Posledica neprevidnosti. Pri stojnici na franciskanskem mostu so v sredo zvečer nenadoma pričele goriti kostanjeve vreče. Neki mimoidoči kočijaž je ogenj pogasil in vrgele vreče na stran. Ogenj je nastal le radi tega, ker je lastnik dotične stojnice poleg neugasle žerjavice postavil vreče, ki so se polagoma zelo razgrele in končno tudi vnele.

Albert Hribar, trgovski vajenec, ki je dne 23. t. m. pobeignil, se je danes povrnil v Ljubljano. Da je pobeignil, je bila le vzrok groznja Andreja Masteka, uslužbenca pri tvrdki Koser, da ga bo ovadil radi klicanja tujevcev v neko gostilno.

Radi hujskanja. Predvčeršnjem sta v Stritarjevi ulici dva stražnika aretirala nekega pijančka. Mimo je prišel neki hrvaški delavec, ki je pričel psovati stražnika, aretovanca pa hujskati, naj se upre. Ker se hrvaški delavec kljub ponovnim pozivom ni hotel odstraniti, je bil še sam aretiran, nakar sta šla oba aretovanca v luknjo.

Ponesrečena tatvina. V Friedlovi restavraciji sta dva nezna dolgoprsteža ukradla velikega sulca, ki je tehtal nad 5 kg. Tatova pa nista imela sreče, vsled česar se bosta morala za svoje pregrehe pokoriti v ječi.

Koncert I. dunajske damske kapele „Portugal“ se vrši od sobote naprej vsak dan v hotelu „Ilirija“. Vstop prost. Začetek ob osmi uri zvečer.

Zanimiv slučaj.

Pretekli četrtek se je vršila pred zagrebškim sodiščem zanimiva razprava, ki jo prinašamo našim čitateljem v pouk in zabavo.

Dogodek v cerkvi.

V Novem Gradu že dalje časa pase svoje verne ovčice župnik Nikola Grbin. Dne 20. novembra je stopil župnik Nikola Grbin pred oltar v svoji župni cerkvi, da bi maševal; pred mašo pa je hotel izpred oltarja opraviti pridigo. Naenkrat pa zagleda na levi strani blizu oltarja Magdo Fiškuš, ki je tam klečala. Župnika se poloti jeza in je dvakrat zapovedal cerkvniku, naj vrže iz cerkve to brezbožno in nesramno žensko.

„Ako grem jaz, greste tudi vi!“

Cerkovnik in vsi, ki so slišali župnikovo zapoved so ospanili. Po cerkvi je nastal šum, vsi so stegovali glave, da bi videli, kaj se godi. Župnik pa je še vedno z roko kazal na ubogo žensko in je kričal, naj jo vržejo ven. Ljudje od strahu niso vedeli, kaj naj stori. Vsi so mislili, da se je župniku zmešalo. Naenkrat pa se ojunaka Magda Fiškuš in zakličje župniku: „Ako grem jaz, pojdeti tudi vi! Ako jaz nisem vredna, da sem v cerkvi, tudi vi tega niste vredni.“

Razjarjeni župnik.

To je župnika Nikola Grbina še bolj razkačilo. Skočil je izpred oltarja, zgrabil je ubogo žensko in jo je obleden v mašniško obleko vlekli po cerkvi. Pri tem jo je suval, prepal s knjigo in s pestjo, ter ji zadal lahke poškodbe na obrazu. Uboga ženska je jokala, ljudje so bili tako presenečeni nad takim početjem, da si ni nihče upal braniti Magdo Fiškuš pred razdivjanim župnikom. V svoji sveti jezi je privlekel župnik žensko do sredine cerkve in je rekel ljudem, naj jo vržejo skozi vrata. Toda nihče se ni ganil.

Čudna maša.

Od jeze drhteč se je vrnil župnik Grbin k oltarju in je tam razložil knjige. Toda namesto, da bi vsaj zdaj miroval, je začel kričati, naj vržejo Magdo Fiškuš iz cerkve. Ker ga ni nihče ubogal, je šel v zakristijo in je rekel: „Ako ne vržete to žensko iz cerkve, ne bom maševal, ker ni vredna, da je v cerkvi.“ Tudi to ni pomagalo. Magda Fiškuš je plakala na sredini cerkve, kjer jo je bil pustil surovi župnik in je rekla: „Ako jaz nisem vredna, da hodim v cerkev, tudi vi niste vredni, da mašujete.“ To je vzbudilo splošno pozornost in vse občinstvo se je zavzelo za Magdo Fiškuš. To jo je tudi rešilo, ker je župnik po teh besedah skočil od oltarja in jo je hotel prepestiti. Ko pa je videl, da so Magdo Fiškuš obstopili ljudje je odšel v zakristijo. Tako je bila ta peta maša končana.

Zakaj se je to zgodilo?

Večina obravnave je bila tajna, ker se je pri nji obravnavalo razmerje med župnikom Nikolom Grbinom in Magdo Fiškuš. Magda Fiškuš je bila namreč župnikova ljubica. Tako je božji namestnik, ki je sam žensko zapeljal in z njo živel v ljubezenski zvezi, javno v cerkvi pred vsem občinstvom osramotil to ženo ter jo postavil javno kot grešnico. Tako je župnik skušal oprati svoje grehe. Sodišče je obsodilo župnika na 14 dni ječe, Magdo Fiškuš pa na 7 dni, oziroma 21 K, ker je odgovarjala, in se je župnik s tem razburil. Župnik si je dal 3 dni časa, da se lahko še premisli in pritoži, javni tožnik je vložil priziv, zaradi prenizke kazni, Magda Fiškuš pa je po svojem zagovorniku vložila ničnostno pritožbo.

Tako se je končala ta komedija, ki kaže božje namestnike v najlepši luči.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Jugoslovanske vseučiliške zahteve.

Dunaj, 26. januarja. Danes se je posvetoval jugoslovanski vseučiliški odsek o stališču, katero naj zavzame napram vladi glede jugoslovanskih vseučiliških zahtev. Odsek je odposlal posebno deputacijo, obstoječo iz dr. Ploja, Dulibića in Povšeta k naučnemu ministru grofu Stürgkhu, da mu razjasni svoje stališče in zahteve, pod katerimi bi bili pripravljene Jugoslovani opustiti obstrukcijo. Naučni minister je odgovoril, da je vlada sicer pripravljena pripustiti Slovincem docenture na zagrebškem vseučilišču, nikakor pa ne v Pragi ali v Krakovu. Na reprociteto zagrebškega vseučilišča pa vlada nikakor ne more pristati. Dovolila bi le ustanovitev posebne izpraševalne komisije v Zadru. Deputacija je izjavila ministru, da hoče njegovo izjavo najprej sporočiti klubu. Klub pa je odločno odklonil vladni predlog in sprejel resolucijo, v kateri povdarja, da odločno vstraja pri svojih zahtevah, t. j. popolna reprociteta zagrebškega vseučilišča, pripustitev slovenskih docentov v Pragi in Krakovu in vladno izjavo, da se sčasoma ustanovi v Ljubljani popolno slovensko vseučilišče. Edino pod temi pogoji so Slovenci pripravljene odstopiti od obstrukcije radi italijanskih vseučiliških zahtev.

Državni zbor.

Dunaj, 26. januarja. V današnji seji avstrijske državne zbornice se je končalo prvo čitanje o proračunu. Glavni contra-govornik poslanec dr. Kramář se je obširno pečal z zadnjim ljudskim štetjem in povdarjal, da so Nemci vršili velikanske sleparije na škodo Slovanov. Našel je par konkretnih slučajev, ki jasno dokazujejo, kakih sredstev so se posluževali nekateri uradni revizorji. Tako so uradniki bivšega ministra Goluchowskega zapisali kot občevalni jezik poljski, a revizorji so to prečrtali in napisali nemški. Celo sekcijški šef v notranjem ministru, ki se je vpisal za Čeha, je moral na izrecno zahtevo vpisati za občevalni jezik nemški. Vsled tega je dr. Kramář izjavil, da vlada nikakor ne more prisiliti Čehov, da bi glasovali za proračun take vlade, ki je dovolila tako nesramne sleparije. Nato je govoril kot glavni pro-govornik poljski poslanec dr. Kozłowski, ki je napadal vlado radi stavbenih

dreadnoughtov in protestiral proti temu, da je vlada ta korak izvršila popolnoma tajno, brez vsake vednosti državne zbornice.

Praška trgovska in obrtna zbornica.

Praga, 26. januarja. Danes se je vršila volitev predsedstva praške trgovske in obrtne zbornice. Pri tej priliki je prišel v imenu nemških zborničnih svetnikov Oton Vorheimer zopet z zahtevo, da se tudi Nemce pripusti v predsedstvo. A doseđanji predsednik Nemeec je izjavil, da Čehi tega nikdar ne bodo pripustili. Pri volitvi je nato nemški kandidat Vorheimer propadel proti češkemu kandidatu Leonu Brodiju. Pri volitvi provizoričnega predsedstva so se Nemci odstranili iz zbornice.

Seja klubovih načelnikov.

Dunaj, 26. januarja. Na današnji seji klubovih načelnikov je dr. Chiari vprašal, kaj je z bančno predlogo, ki mora biti rešena že do 15. februarja. Trgovski minister dr. Weisskirchner je izjavil, da je pavza nastala le vsled novih pogajanj. Ko pa bodo ta končana, pride predloga takoj pred zbornico.

Umor italijanskega konzula v Tripolisu.

Rim, 26. januarja. Včeraj so se razširile po Italiji vesti, da je bil italijanski konzul v Tripolisu umorjen. Najnovejša poročila te vesti odločno zanikajo kot popolnoma izmišljene. Vendar je položaj v Tripolisu jako nevaren; turška agitacija proti Evropejcem, zlasti pa Italijanom je neznozna. Vsled tega je Italija že poslala nekaj bojnih ladij proti Tripolisu.

Potovanje Sasanova.

Petrograd, 26. jan. Ruski minister za zunanje zadeve Sasanov odpotuje v kratkem v Pariz in nato v London, kjer ostane približno 3 dni.

Kuga v Aziji.

Petrograd, 26. jan. Kuga zavzema v Aziji vedno večje dimenzije. V Harbinu in okolici umre poprečno na dan do 50 oseb. Nemški prestolonaslednik, ki je mislil na svojem potovanju se ustaviti tudi v Pekingju, je sedaj odpotoval iz Kitajske.

Razne vesti.

* **Ponesrečen rop.** Pred par dnevi je prišla tolpa ciganov v neko vas na Sedmograškem. Prišli so v neko gostilno in prosili gostilničarja, naj jim do večera spravi neko vrečo. Gostilničar je njih prošnji ugodil. Ko pa že pozno zvečer ciganov le ni še bilo, je večna vrata zaklenil. Tu se začne v vreči nekaj gibati. Domača hči zgrabi puško, ustrelji v vrečo — in ko so vrečo nato odvezali, so našli v nji ustreljenega — cigana. Ciganska tolpa je hotela z njegovo pomočjo oropati gostilno.

* **Odlični ruski kritik umrl.** V Peterburgu je umrl v četrtek 12. t. m. odlični ruski kritik Aleksander Mihajlovič Skabičevskij v starosti 73let. Celih 50 let je bil literarno delaven. Životopisov, literarnih kritik in študij izpod njegovega peresa je brez števila. Najznanejša je njegova „Zgodovina novejših ruske literature“. — Skabičevskij je pohajal iz revne maloruske plemiške rodbine. Umrl je v revščini.

* **Veľefabriklja častnih meščanov.** V Usiju ob Labi (na Češkem) je občinski svet imenoval v svoji seji dne 21. t. m. 35 (reci petintrideset) častnih meščanov. Gospodje občinski svetovalci so celo tako odkritosrčni — kar je sicer pri takih gospodih zelo redka lastnost — da odkrito priznavajo, da niso izvolili novih častnih meščanov zaradi kakih zaslug, temveč zato, da bi z njimi v 1. razredu preglašovali državne uradnike, ki so doslej tam imeli večino.

* **Čegav je zrak?** S tem velenimivim vprašanjem se bo te dni pečalo pariško nadsodišče. Odkar so začeli ljhjde letati po zraku, je seveda tudi to vprašanje moralo priti na vrsto. Prej se za to nihče ni brigal. Stvar za katero pojde v Parizu, je sledeča: veleposestnik Palet je tožil letalca Farmana, ki je letel nad njegovim posestvom, zaradi motenja posesti. Palet je res tožbo dobil v prvi instanci. Farman pa je vložil priziv, in te dni bodo sodniki definitivno odločili, čegav je zrak, ali božji, ali veleposestnikov.

* **Podgane so dobile vrednost.** Sedanja moda izdeluje iz njih kož rokavice, denarnice in druge galanterijske predmete. Trgovanje s podganjimi kožami je sicer še v povojih, vendar je promet znašal lani že milijon mark. Posebno veliko vrednost imajo sive podgane. — Torej ljudje božji, začnite loviti podgane in ne prepuščajte več tega opravila mačkam!

* **Francoski kmetje v Južni Franciji,** ki imajo vinograde, so začeli boj proti veletrgovcem, ki z velikimi vinogradi in s ponarejenim vinom uniču-

jejo malega kmeta. Sklicali so več shodov, na katerih so protestirali proti veletrgovcem. Prišlo je do burnih demonstracij v Haute-Villiers kjer so celo napadli vinske kleti in tovarne za izdelovanje šampanjca. Znano vinsko mesto Epemay so hoteli s silo napasti; ustavilo jih je vojaštvo. Min. preds. Briand je na interpelacijo glede teh izgrediv odgovoril, da dobivajo kmetje podporo in da so oproščeni od davkov, da pa ne bi smeli na tak način iskati pravic.

* **Lakota v Sibiriji.** V vzhodni Sibiriji je velika lakota. Pojavlja se že lakotni tifus, strahoviča bolezen. Zdravnika ni v celem kraju, ki meri poldrugi milijon kvadratnih metrov nikjer nobenega.

* **Nesrečna ljubezen.** V Monakovem je ustrelil 26 letni študent Kanert iz Švice v svojem stanovanju 16 letno natakario Oetzel, potem pa se sebe. Vzrok: nesrečna ljubezen.

* **Cesar Viljem na obiskih.** Iz Peterburga poročajo, da bo cesar Viljem v kratkem obiskal turškega sultana v Carigradu. — To bo sultan vesel zgovornega berlinskega strica!

* **Čudovita starost.** „Ruskoje Slovo“ poroča, da živi v kavkaškem kraju Televu žena stara 167 let. Od njenega rodu žive samo pravniki. Uradi to vest potrjujejo.

* **Starka zgorela.** Neprevidnost je mati nesreče. To je resnica, ki se je na strahovit način vnovič potrdila te dni v Gradcu nad neko 60 letno starko. Starka je imela nevarno navado, da je polila drva v štedilniku s petrolejem, predno je zakurila. Tako je storila tudi zadnjič, ko je bila sama doma. Ravnala pa je tako neprevidno, da se ji je vnela obleka na životu, in predno so prišli ljudje na pomoč, je bila že mrtva.

* **Nenavadna „smola“.** Neki delavec, ki je delal nekje pri Heidelbergu na Nemškem je kupil s svojimi tovariši srečko Hessenske loterije. Zadnjič mu je zmanjkalo denarja, in ker je bil lačen je prepustil nekemu tovarišu svoj delež za — kos svinjine. Drugi dan pa je ravno ta srečka dobila prvi dobiček in vsak od udeležnikov bo dobil 50 000 mark. Obupubogega delavca, ki je svoj delež prodal, si lahko predstavljamo.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik: Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“, Ljubljana.

Mali oglasi.

* **Proda se skoraj nova,** različna sobna oprava ter raznovrstne knjige „Slovenske“ in „Hrvaške Matice“ na Elizabetni cesti 7, II. 50 3-2

* **Češke briketi** in kosovni premog, najboljše in najcenejše kurivo za peč, podkurilna drva nepotrebna, (navodilo zastoj), priporoča po najnižji ceni Češko skladišče premoga, Nova ulica št. 3. 450

* **Gostilničarji,** ki žele godbo za predpustne veselice, naj se blagovoljo oglasiti ustmeno ali pismeno pri G. F. Vodišku, Vodovodna cesta 26. 18 6-3

* **Salonske obleke** floe, prodaja po K 52 konfekcijska trgovina A. Lukič, Pred Skofljo 19. 53/5-1.

* **Velika soba** pripravna za trgovino, ali kako drugo obrt se takoj odda v najem v Cerkveni ulici št. 19. 54/1-1.

Sprejme se popolnoma

izurjen dacar

za davčni okraj Trebnje. — Mesečna plača K 90— ter stanovanje in drva prosta. Nastop službe s 1. februarjem 1910. Prošnje je vlagati na Alojzja Slaipaha, representanta, Velika Loka, Dolenjsko.

Jutro se prodaja v Trstu po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,
Trevisan, ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carduci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojaški trg,
Hrast, Poštni trg,
Može, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geršina, Rojan,
Raunacher, Campomarzio,
Bruna, S. S. Martiri,
Ereigoj, ulica Masimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Spominjajte se prekoristno družbe sv. Cirila in Metoda!

Vabilo.

Občni zbor

I. društva hišnih posestnikov v Ljubljani bo v torek, 31. januarja t. l. ob 8. uri zvečer v hotelu „UNION“, I. nadstropje, s statutaricnim sporedom.

Odbor.

Išče se posojilo
K 20.000
proti vknjižbi na I. mesto na zemljišče vredno K 80.000 za kratko dobo. Obresti po dogovoru. Ponudbe pod „Varnost“ na inseratni oddelek tega lista.

Naznanilo.

Slavnemu p. n. občinstvu vljudno naznanjam, da bodem v svoji lastni hiši št. 70 v Novem Vodmatu odprl v nedeljo dne 29. januarja 1911

ново gostilno

v „Zeleni jami“.

Točil bodem vsakovrstna najboljša pristna vina in pivo po najnižji ceni, ter tudi vsakemu z dobro in okusno jedjo zmeraj točno in najbolje postregel.

Za naklonjeni mnogobrojni obisk se prav topla priporočam.

Ivan Keršič,
gostilničar.

Hotel „ILIRIJA“.

V soboto dne 28. januarja 1911 in pozneje vsak dan v veliki dvorani

KONCERT

Prve dunajske damske kapele Portugal.

Ta slovita kapela si je v vseh svetovnih mestih hipno pridobila srca vseh ljubiteljev pristne dunajske godbe. Začetek ob 8. zvečer. Vstop prost.

Za obilen poset se priporoča z velespoštovanjem Iv. Bračić, hotelir.

Kupujte „JUTRO“.

Izvod samo 4 vinarje.

Hotel in restavracija „Bavarski dvor“

Dunajska cesta št. 29

se priporoča posetnikom Ljubljane kot najbolj ugodno prenočišče v neposredni bližini kolodvora. Restavracija je moderno urejena.

Mir in točnost zjamčena.

Za obilen poset se priporoča

Štefan Bergant
lastnik.

Tovarniška znamka „JKO“.

Specijalita: edina slovenska ura za telovadce. Dobi se samo pri trditki: H. SUTNER, Ljubljana, Mestni trg in Sv. Petra c

Lastna tovarna ur v Svici.

Denar!!

Najbolj varno naložen denar je na posestvu.

Dne 27. januarja 1911 ob 10. do-
oldne vršila se bo v sobi št. 16 tu-
kajšnjega okrajnega sodišča

prodaja enonadstropne
hiše z vrtom

in lepo veliko verando s krasnim raz-
gledom, Ulica na grad št. 5.

V hiši se nahaja mala prodajalna
in že več let obstoječa vinska trgovina.

Kdor bi imel veselje do hiše in
kupčije, naj se sigurno udeleži prodaje.

VI prihranite denar!

**Automatični namizni
prižigalnik** (poraben tudi kot
žepni prižigalnik)

Lepo darilo! **K 3-80** Lepo darilo!

Jos. Schunder tehnična pisarna Dunaj XIII.,
Hütteldorferstrasse 237/V.

Preprodajatelj dobijo velik popust! — Pošilja se
samo po poštne povzetju. — P. n. restavracije
in kavarar izjemne cene.

„Narodna kavarna“

Fran Krapeš.

Mirna stranka

išče solčno stanovanje z dvema so-
bama in kabinetom, oziroma tremi so-
bami za majev termin. Naslov pove
inserirni oddelek „Jutra“.

„Zagrebski Franck“ kot lovniško znamko
priporočujemo kot priznane **najboljše** pridatek!
za kavo!

„JUTRO“

Je najcenejši in tudi
najbolje informirani
slovenski dnevnik.

Zaradi inventure izredno znižane cene.

Raglan	za dame preje	K 40—	sedaj	K 12—
Gledališka mantila	„ „ „	40—	„ „	12—
Paletot	„ „ „	60—	„ „	16—
Pelerina	„ „ „	15—	„ „	8—
Kratki kožuhi	„ „ „	60—	„ „	30—
Zimska ali sportna suknja	„ „ „	40—	„ „	18—
Obleka	„ „ „	40—	„ „	16—

Otročje obleke pod vsako ceno!

Angleško skladišče oblek O. Bernatovič.

Ljubljana, Mestni trg 5.

10 zapovedi

za zdravje in 10 zapovedi za kmeto-
valca, vsake posebej tiskane, dobi vsak
človek zastoj v lekarni Trnkoczy zra-
ven rotovža v Ljubljani. V tej lekarni
se tudi oddajo zdravila p. n. članom
okr. bol. blagajne v Ljubljani, bol. za-
vodu c. kr. tob. tovarne v Ljubljani in
bol. blagajne južne železnice.

„Mayola“

**Chevreaux-svetla-krema
za čevlje vseh vrst usnja!**

Mayola je voščeno-oljnata krema;
Mayola se vsled tega nikdar ne vsuši;
Mayola se sveti takoj brez truda;
Mayola konservira vsako usnje;
Mayola ga naredi nepremočljivega;
Mayola svetloba drži dolgo;
Mayola je zajamčeno prosta kislin;
Mayola omeha najtrše usnje
in ga ohrani mehkega;
je najcenejša krema;
Mayola se namaže nalahko na čevlj,
se z mehko krtačo krtači in
z volneno čunjo odrgne. Vspeh
Vas iznenadi;
Mayola se dobi v vsaki trgovini;
Mayola je varstveno zavarovana;
Mayola se izdeluje edino v kemični
tovarni

**Rudolf Majer, kemik
Asch (Češko).**

Glavna zaloga za Avstro-Ogrsko:
FRANC FUCHS

Dunaj XIII/3, Hütteldorferstrasse 135.

Rezervni zaklad
nad pol milijona
kron

Kmetska posojilnica Ljubljanske okolice

Stanje hranilnih
vlog dvajset
milijonov kron

registрована zadruga z neomejeno zavezo
v lastnem zadružnem domu v LJUBLJANI Dunajska cesta št. 18

Telefon št. 185 interurban.

obrestuje hranilne vloge po čistih

4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter
jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Posojuje na zemljišča po 5% brez amortizacije ali na amorti-
zacije po dogovoru.

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Denarni promet
v letu 1910
K 100,000.000—

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Upravno premoženje
v letu 1910
K 20,500.000—

račun
pri avstrijski pošti hranilni št. 938.406,
pri ogrski pošti hranilni št. 19.884.

Prvi slovenski pogrebni zavod v Ljubljani

Prešernova ulica št. 44.

Prireja pogrebe od najpreprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih kakor
tudi s kristalom zaprtih vozovih. — Ima bogato zalogo vseh potrebščin za
mrliče kakor: kovinsate in lepo okrašene lesene krste, čevlje, vence, umetne
cvetlice, kovine, porcelana in perl.

Za slučaj potrebe se vljudno priporočajo

Najnižje cene!

TURK in BRATA ROJINA.

Del. glavnica:
K 5,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond
K 450.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih **4 1/2 %**.

Julij Meinl

uvoz kave in
velepražarna.

Nova podružnica
v Ljubljani

Selenburgova ul. 7